

Rättelse/komplettering

Dom, 2012-07-20

Rättelse, 2012-07-30

Beslutat av: rådmannen Annalise Detthoff

Med stöd av 30 kap. 13 § rättegångsbalken rättas domslutet under rubriken begångna brott punkt 1 och 2 till att avse våldtäkt mot barn jämlikt 6 kap. 4 § 1 st respektive 2 st brottsbalken.

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 2
Rotel 2:1

DOM
2012-07-20
meddelad i
Solna

Mål nr B 3583-12

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Kammaråklagare Anders Tordai
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm

Målsägande

Vera Osasuyi
c/o Jur. kand. Charlotte Nordström
Barnjuristen i Sollentuna
Alfarvägen 31
191 47 Sollentuna

Målsägandebiträde:

Jur.kand. Charlotte Nordström
c/o Barnjuristen i Sollentuna
Allfarvägen 31
191 47 Sollentuna

Tilltalad

Wisdom OSASUYI Aliu, 710714-5950
Frihetsberövande: Häktad
Fyrspannsgatan 53 Lgh 1003
165 64 Hässelby
Medborgare i Nigeria

Offentlig försvarare:

Advokat Thomas Albinsson
Advokatgruppen i Stockholm AB
Box 5153
102 44 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

1. Våldtäkt

2. Våldtäkt

Lagrum

6 kap 1 § 1 st brottsbalken

6 kap 1 § 2 st brottsbalken

Postadress
Box 1356
171 26 Solna

Besöksadress
Sundbybergsvägen 5

Telefon
08-561 658 00

E-post: solna.tingsratt@dom.se

www.solnatingsratt.domstol.se

Telefax
08-83 50 66

Expeditionstid
måndag - fredag
08:30-16:00

3. Misshandel

3 kap 5 § brottsbalken

Påföljd m.m.

Fängelse 5 år

Andra lagrum som åberopas

29 kap 2 § 8 p Brb

Skadestånd

Wisdom Osasuyi Aliu ska utge skadestånd till Vera Osasuyi Aliu med 350 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 juni 2012 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

I beslag tagen madrass och tre presenningar förklaras förverkade. Beslagen ska bestå tills dess dom i målet vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Stockholms län; beslagsliggare 2012-0201-14365, p 1-4).

Häktning m.m.

Wisdom Osasuyi Aliu ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Thomas Albinsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 136 481 kr . Av beloppet avser 90 375 kr arbete och 27 296 kr mervärdesskatt.
 2. Charlotte Nordström tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 116 959 kr. Av beloppet avser 80 735 kr arbete och 23 392 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaderna för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren och målsäganden Vera Osasuyi har framställt följande yrkanden i målet.

1. Våldtäkt mot barn jämlikt 6 kap. 4 § 1 st och 2 st brottsbalken

”Aliu har omkring den 13 mars 2008 genomfört ett vaginalt samlag med Vera Osasuyi, född 1993, i en lägenhet på Hässelby Torg 2 i Hässelby.

Aliu har därefter under perioden omkring mars 2008 t.o.m. 31 december 2010 i en lägenhet och i ett källarförråd på Hässelby Torg 2 i Hässelby vid ett stort antal tillfällen genomfört vaginala och orala samlag med Vera Osasuyi. De orala samlagen har bestått i att Aliu fört in sin penis i Vera Osasuyis mun eller förmått Vera Osasuyi att ta Alius penis i munnen.

Aliu har därefter under perioden 1 januari 2011 t.o.m. 26 maj 2011 i en lägenhet på Fyrspannsgatan 53 i Hässelby vid ett stort antal tillfällen genomfört vaginala och orala samlag med Vera Osasuyi. De orala samlagen har bestått i att Aliu fört in sin penis i Vera Osasuyis mun eller förmått Vera Osasuyi att ta Alius penis i munnen.

Aliu har vidare under perioden mars 2008 t.o.m. 26 maj 2011 i en lokal på Astrakängatan 21 i Hässelby genomfört vaginala samlag med Vera Osasuyi vid ett stort antal tillfällen.

De mot Vera Osasuyi genomförda sexuella handlingarna är med hänsyn till kränkningarnas art och omständigheterna i övrigt jämförbara med samlag.

Gärningarna har fram till den 27 maj 2008 genomförts när Vera Osasuyi varit under 15 år. Samliga gärningar därefter har genomförts när Vera Osasuyi varit under 18 år

och då Vera Osasuyi har stått under Alius fostran eller haft ett liknande förhållande till honom. ”

2. Misshandel jämlikt 3 kap. 5 § brottsbalken

”Aliu har någon gång under perioden fr.o.m. mars 2008 t.o.m. mars 2010 på Hässelby Torg 2 i Hässelby uppsåtligen tillfogat Vera Osasuyi smärta, sårskador och ärrbildning genom att slå henne med öppen hand i ansiktet och på kroppen samt med en piska på ryggen.”

Åklagaren har i anslutning till åtalspunkt 1 yrkat förordnande att beslaget av en madrass och tre presenningar skall bestå till dess dom i målet har vunnit laga kraft (BLG 2012-0201-14365 p 1-4).

Målsäganden Vera Osasuyi, som biträtt åtalet i målet, har yrkat förpliktande för Osasuyi Aliu att utge skadestånd till henne med, avseende åtalet för våldtäkt mot barn, 450 000 kr, varav 400 000 kr för kränkning och 50 000 kr för sveda och värk, och med, avseende åtalet för misshandel, 31 250 kr, varav 10 000 kr för kränkning, 2 500 kr för sveda och värk samt 18 750 kr för utseendemässiga men i form av ärrbildningar, jämte ränta å beloppen enligt 6 § räntelagen från den 4 juni 2012 till dess betalning sker.

Osasuyi Aliu har förnekat brott och samtliga delpåståenden under åtalspunkt 1. I enlighet med denna inställning har han bestritt framställt skadeståndsanspråk och han har inte vitsordat några belopp som i sig skäliga. Han har inte haft någon erinran mot det särskilda yrkandet under denna punkt. Han har erkänt misshandel, varvid han vidgått att han tillfogat Vera Osasuyi en skada som givit upphov till ett ärr, och har i den delen medgivit att utge 5 000 kr avseende kränkning och 3 000 kr jämte uppräknings med 25 procent avseende men. Osasuyi Aliu har överlämnat till rätten att i förekommande fall bedöma skäligt skadestånd avseende sveda och värk

och har vitsordat ett belopp om 3 000 kr jämte nämnda uppräknings ersättning för men för varje ärr, som tingsrätten må finna utrett. Osasuyi Aliu har inte haft någon erinran mot beräkningssättet för yrkad ränta.

På grund av misstanke om brott, som prövats i målet, anhölls Osasuyi Aliu i sin frånvaro den 7 maj 2012. Han greps senare samma dag, häktades den 10 maj 2012 och har alltsedan dess varit berövad friheten såsom häktad.

DOMSKÄL

1. Åtalet m.m. för våldtäkt mot barn

Åklagaren och Vera Osasuyi har som skriftlig bevisning åberopat tekniskt protokoll från Statens kriminaltekniska laboratorium SKL.

På egen och åklagarens begäran har förhör ägt rum med målsäganden Vera Osasuyi samt med vittnena Åsa Wiklund, per telefon, och Claire Namuliika. Vidare har på åklagarens och målsäganden Vera Osasuyis begäran uppspelning ägt rum av ett tidigare utom huvudförhandling upptaget vittnesförhör med Kate Aubuomwan. På Vera Osasuyis begäran har vittnesförhöret med Britt-Marie Aliu, vilket redovisas nedan under punkt 2 åberopats även i denna del. Vera Osasuyi, Åsa Wiklund, Kate Aubuomwan och Claire Namuliika har jämte Osasuyi Aliu uppgivit i huvudsak följande.

Vera Osasuyi: Hon bodde tidigare i Edo i Nigeria tillsammans med sin farmor och sin syster. Osasuyi Aliu träffade hon första gången, när hon var tre år gammal, och sedan igen år 2004. Av sin farmor fick hon veta att Osasuyi Aliu var hennes pappa, vilket hon därefter kallade honom. Hos farmodern, som hade eget rum, fanns det många andra rum och hon kunde sova med sina fastrar eller med Osasuyi Aliu. Hon bodde tillsammans med Osasuyi Aliu 1,5 år, innan denne reste till Sverige igen.

Hon träffade honom på nytt år 2006 eller 2007, när han åter bodde i Nigeria i kanske sex månader. Andra gången Osasuyi Aliu kom till Nigeria var han ensam, medan han första gången kommit tillsammans med Britt-Marie Aliu. Hon kommer inte riktigt ihåg, men hon fick höra att Britt-Marie var hennes pappas fru och att de skulle gifta sig. När Osasuyi Aliu var i Nigeria andra gången, fick hon veta att hon själv skulle till Sverige. Hon tyckte detta var bra, då hon ville studera. Hon skulle bo tillsammans med fadern och Britt-Marie, som då bodde på adressen Hässelby Torg 2. Hon kom hit år 2008 och tror att de bodde där två år, innan de flyttade från Britt-Marie till Fyrspannsgatan. På adressen Hässelby Torg 2 bodde hon, fadern och Britt-Marie, vilka gift sig i Nigeria, i en lägenhet om ett rum och kök. När hennes syster kom till Sverige år 2010, bodde de alltså på den adressen. Anledningen till flytten till Fyrspannsgatan var att det blivit för trångt på Hässelby Torg och att Britt-Marie ville vara ifred. Britt-Marie kom aldrig till lägenheten om två rum och kök på Fyrspannsgatan. Hon träffade Britt-Marie även efter flytten, men det blev inte så ofta, eftersom hon pluggade. Hon var 14 år gammal, när hon kom till Sverige, och hon började efter en månad här i årskurs 8 i Hässelby Gårdsskolan. Efter 9:an fortsatte hon till Spånga förberedande gymnasium. År 2009 började hon förberedande gymnasium i Blackeberg, där hon gick ut den 8 juni 2012. Hon skall nu börja i nytt gymnasium, vilket skall leda till studentexamen. – Den första dagen i Sverige blev hon hämtad av Osasuyi Aliu på flygplatsen vid 9.00-tiden. De åkte till Hässelby Torg 2, där hon skulle bo i vardagsrummet. Det fanns ett litet rum i lägenheten, där Britt-Marie sov. Eftersom Britt-Marie var sjuk, hade hon en specialmadrass och -säng. Den var för liten för två personer, så hennes pappa sov också i vardagsrummet. Madrassen i vardagsrummet var också för en person, men de hittade en madrass till, där hon skulle sova. Madrasserna, som låg på golvet även på dagarna, låg intill varandra. Den första kvällen gick hon och Osasuyi Aliu ut för att hon skulle få se sig om, medan Britt-Marie var hemma. När hon och fadern kom hem, gick hon och lade sig först. Hon hade pyjamas på sig. Hon sov, när hennes pappa gick och lade sig, men han väckte henne genom att röra hennes ben och klappa henne överallt. Han sade att han saknat henne, varefter de hade sex tillsammans, sedan Osasuyi

Aliu tagit av sig sina underkläder och båda tagit av hennes pyjamas. Hon låg på rygg på madrassen och han låg ovanpå henne. Det höll på länge, kanske 20-30 minuter, och slutade med att Osasuyi Aliu fick utlösning i och på henne. Hon visste då ingenting om sex, men förstod vad han ville, eftersom han sade att han ville ha sex. Hon sade ingenting och tänkte ingenting särskilt. Samma sak hade hänt även i Nigeria och Osasuyi Aliu sade att det var bra att hon lärde sig, om hon sedan ville gifta sig. Hon minns inte om han sade något efteråt den här gången, men hon lade sig att sova. Redan nästa dag hände det igen, då det gick till på samma sätt och vid samma tid på natten på madrassen i vardagsrummet, efter att Osasuyi Aliu återigen sagt att han ville ha sex. Detta hände sedan flera gånger, nästan varje dag från det hon kom till Sverige till dess hennes syster kom hit år 2010. Osasuyi Aliu sov även hos Britt-Marie, men det var inte så ofta. Britt-Marie, som hon tog som sin riktiga mamma, sov väldigt djupt, men vaknade ibland och gick på toaletten. Britt-Marie märkte aldrig vad hon och Osasuyi Aliu höll på med och hon frågade aldrig. Hon och Britt-Marie bråkade inte så mycket och inte heller Britt-Meri och Osasuyi Aliu. Efter en månad började hon skolan och efter det hade de sex tre-fyra gånger i veckan. Hon blev gravid, men Osasuyi Aliu slutade inte ha sex med henne för den skull. Hon gjorde abort på Karolinska, då Britt-Marie var med henne, och fick sedan p-piller. Det var Osasuyi Aliu som berättade att det fanns medicin att ta så att man inte blev gravid och inte hade ont vid mens. Hon kände då inte till medicinen, men fick den förskrivna av läkare på Karolinska och hämtade den på apotek. Att hon blev gravid märkte hon på att hon fick huvudvärk och kräktes mycket, varvid hon uppsökte en ungdomsmottagning och hennes pappa skaffade ett graviditetstest. Hon kunde inte svenska då och berättade aldrig på sjukhuset eller mottagningen om hur hon blivit gravid. Fram till graviditeten hade hon inte haft sex med någon annan än Osasuyi Aliu. När han fick veta att hon var gravid, frågade han om hon ville lämna bort barnet. Hon bestämde sig dock för abort. Efter att hon fått p-piller förekom det sex cirka fyra gånger i veckan. Hon sade ifrån, när hon hade prov eller var jättetrött. Ibland blev han arg på grund av detta och ville inte prata med henne, ibland sade han ok. Det förekom också att han sade att det då fick bli två gånger nästa gång och

ibland hade de sex två gånger samma dag. Ibland tänkt hon på konsekvenserna om hon sade nej. Många gånger, när hon gjorde honom besviken, sade han åt henne att han tagit hit henne för att hon skulle gå i skolan och få en bra utbildning. Osasuyi Aliu berättade senare för Kate att han klagat för sin chef att hon inte respekterade honom, varpå chefen sagt att han väl fick skicka tillbaka henne till Nigeria. Detta var hon sedan rädd för att han skulle göra. Efter att hon kommit till Sverige och innan hon började skolan, följde hon med Osasuyi Aliu första gången han gick till jobbet med polering av takboxar efter hennes ankomst. Efter att han jobbat klart, hämtade han en madrass, som han lade där man tvättade bilar, varefter de hade sex på madrassen. Det hände sedan flera gånger att de hade sex på hans jobb, när hans chef inte var där. Förutom stället vid biltvätten lade Osasuyi Aliu på golvet ut en ganska stor bit vit plast med streck på, på vilken de hade sex, varefter Osasuyi Aliu lade tillbaka plasten, där han tagit den, i ett annat utrymme, där man bytte däck och förvarade nya takboxar i kartonger. Många gånger, när hon varit på Osasuyi Alius arbete, har hon också hjälpt till och svarat kunder. En dag, när hon och Osasuyi Aliu var ensamma hemma, hade de sex i vardagsrummet, varvid hon stod med händerna på soffan och han stod bakom henne. Det hände inte så ofta att de hade sex på dagen, men det var mer än en gång och som vid soffan hände det en eller två gånger. Efter att hennes syster kommit till Sverige, hände det mer än en gång att hon och Osasuyi Aliu hade sex i hallen på samma sätt som på madrassen, men då med kläder som underlag. Osasuyi Aliu ville inte att systemen skulle märka något. Efter att systemen kommit, då de alla tre sov på madrasser på golvet, varvid hon låg i mitten, hände det en gång att hon och Osasuyi Aliu hade sex, medan systemen låg och sov bredvid. Medan systemen dessförinnan laddat ner e-böcker på sin mobil, som hon läste i stället för att sova, förekom dock inget sex där. Eftersom systemen alltid var hemma, blev de så att hon och Osasuyi Aliu gick ner till källaren, där de hade sex i ett förråd, som tillhörde lägenheten. Till en början stod de upp, men Osasuyi Aliu hittade en madrass de kunde ligga på. Det kunde, efter systemens ankomst, röra sig om sex i förrådet två-tre gånger i veckan, ibland på dagen, ibland på kvällen. Det var aldrig någon som frågade vad de gjorde i förrådet, men Osasuyi Aliu gjorde sig

ärendet dit genom att ta med sig saker, som han lämnade där. Efter det systemet kommit fortsatte också sexet på jobbet, på en platt madrass med olika färger. Hon sade alltjämt nej ibland och då blev det ingenting. Det blev aldrig sex, när hon sade nej. Först flyttade hon och Osasuyi Aliu till Fyrspannsgatan och efter tre dagar kom hennes syster också dit. De sov alla tre tillsammans i samma säng några månader. Sedan hade hon en liten säng i vardagsrummet, där hon och Osasuyi Aliu också hade sex ibland, medan hennes syster sov i hans säng. Eftersom hennes syster inte tyckte om att ligga i vardagsrummet, blev det så även efter att de fått var sin säng att de turades om att sova tillsammans med Osasuyi Aliu, systemet tre dagar i rad och hon fyra, då det kunde hända att det var sex i vart fall två-tre dagar av de fyra. Ibland sade hon nej, eftersom hon var tvungen att gå upp tidigt. Systemet, som var fjorton år, när hon kom hit, gick i skolan. Hon har aldrig berättat för sin syster Joy, vad som hände henne med pappan, eftersom han sagt att hon inte skulle berätta något för någon. På Fyrspannsgatan hände det aldrig att de gick ner i källarförrådet och hade sex. – Förutom vaginala samlag har det också hänt i båda lägenheterna men inte på Osasuyi Alius jobb att han sagt att hon skulle ta hans penis i munnen. Hon minns inte när detta hände första gången. Hon tyckte inte att det var bra och gjorde därför ibland det rätta och sade emot. Han sade dock att hon skulle göra så och eftersom hon måste lyda honom, gjorde hon som han sade. Annars blev han sur, vilket han ibland sade, ibland bara visade att han var. Ibland, när hon sade nej, sade han att hon inte fick gå ut och träffa kompisar eller att hon inte fick ha någon pojkvän. Innan hon började få studiestöd år 2011, fick hon pengar av Osasuyi Aliu. Om hon sade nej till sex kunde det dock hända att han inte ville ge henne pengar utan hänvisade henne att fråga pojkvännen om pengar. I juni/juli 2011 kom Kate, som hon tidigare fått reda på var kusin till Osasuyi Aliu, och hälsade på. Kate kom sedan tillbaka igen, men hon minns inte riktigt när. Kate bor i Osasuyi Alius rum, när hon är här. När Kate kom, var det slut med rutinen att hon och Joy sov i Osasuyi Alius säng. – Kate var den första hon berättade för vad som hänt. Det var en lördag, när allt bara kändes för mycket och hon inte visste, när det skulle gå över. Hon skulle träffa en kamrat, men Osasuyi Aliu sade att hon måste städa först. Osasuyi Aliu

klagade över att hon inte respekterade honom. Hon hade tidigare hört hur han ringt till släktingar i Italien och Tyskland och berättat saker om henne som inte var sanna, såsom att hon inte respekterade honom och gick runt med killar, varefter släktingar sagt till henne att hon måste respektera sin far. Hon var ledsen och trött på livet efter att ha sett en Nigeriafilm, där en dotter, som inte fick ha någon kille, dödade sin pappa efter att denne haft sex med henne. När hon ändå inte fick gå ut efter att han städat, tänkt hon att hon skulle sätta stopp för det som hände och sade åt Osasuyi Aliu att hon tänkte berätta. Han sade då att han skulle döda henne med en kniv och sedan sig själv. Hon tänkte då att han väl fick döda henne. Hon skickade först ett sms till Kate så att Osasuyi Aliu inte skulle veta något. Sedan tog hon och Kate en promenad. När hon berättade om hur det gått till ända från början, trodde Kate först att hon skojade. Sedan blev Kate jättearg och grät, när hon berättade. Kate tyckte synd om henne, eftersom hon inte vetat vad Osasuyi Aliu gjort med henne, men hon ville också berätta det vidare för någon. Kate ville fråga Osasuyi Aliu, men det ville hon inte själv, eftersom hon var rädd för vad som kunde hända och att det skulle bli värre. Hon var rädd för att gå till socialen, då hon var rädd för att Osasuyi Aliu skulle hamna i fängelse. Hon tänkte dock att hon inte kunde leva på det sättet längre. Hon ringde sedan till Kate några dagar efter att hon inte kommit hem följande måndag för att få veta hur det gått. Kate berättade då att Osasuyi Aliu sagt att han inte gjort något. Eftersom hon inte kunde koncentrera sig varken hemma eller i skolan berättade hon för några kompisar, Claire, Harmony och Nancy, i skolan på måndagen och sedan även för kuratorn att Osasuyi Aliu inte var snäll mot henne och inte gav henne någon frihet. När hon berättade detta för kamraterna, sade Nancy att hon visste att hon hade ett förhållande till Osasuyi Aliu, varpå Harmony sade att hon skulle följa med henne till kuratorn. Hos kuratorn Åsa vågade hon vid det första samtalet, som var kort, inte berätta mer än att hon inte fick gå ut och träffa kompisar. Åsa uppmanade henne sedan att berätta allt. När hon senare berättade för Kate vad hon sagt till kuratorn, blev Kate sur på henne. Hon har aldrig berättat något för Britt-Marie eller för Joy. Det gick bra att prata med Britt-Marie, men hon tänkte aldrig på att hon kunde berätta för henne. Precis när Joy kom till Sverige var

hon också gravid, men Joy berättade aldrig hur hon blivit gravid. Efter att hon berättat har Joy varit sur på henne och påstått att hon ljuger. – Hon tycker att det varit jobbigt att berätta för polisen och här i rätten och hon är både ledsen och arg. Det känns även jobbigt att vara utan Joy, som inte vill ha kontakt med henne. Hon vet inte hur hon skall få henne att tro på henne. Hon försöker glömma bort allt som hänt och fokusera på sitt liv, men tankarna kommer tillbaka. Förutom Osasuyi Aliu och Joy har hon inga släktingar i Sverige. Hon tror också att Kate är sur på henne. Endast en faster i Italien stöttar henne. Hon har genom Osasuyi Aliu lärt känna en kvinna från deras hemland, som hon träffar fastän de inte pratar samma språk. Hon har haft två pojkvänner, varav hon lärt känna en i skolan. Osasuyi Aliu tyckte inte om den första pojkvännen, men hon vet inte varför. Han kände inte till pojkvän nummer två. Osasuyi Aliu sade åt henne att kontakta äldre män på nätet och gå ut med dem. Efter att hon träffat en av männen och Osasuyi Aliu sedan blivit väldigt svartsjuk och sagt att hon inte fick träffa mannen igen, stängde hon ner sajten. Det är ok att bo på det skyddade boendet och det känns bra att hon skall få stöd efter sommaren.

Osasuyi Aliu: Han kom till Sverige i slutet av år 2001 eller början av år 2002 för att starta ett nytt liv. Han hade då bott i Holland och sedan i Tyskland. Han träffade Britt-Marie i mars/april 2004. De gifte sig i Sverige och han flyttade in hos henne på Hässelby Torg 2, när hon återkom från Nigeria år 2006. Vera kom till Sverige den 13 mars 2008 och hans andra dotter Joy kom sedan hit den 23 mars 2010. Han är helt säker på Joys ankomstdag och vill minnas att det var några dagars skillnad i mars mellan när Joy och Vera kom. Polisen måste ha skrivit fel, när de angivit att Vera kom den 23 mars. Innan Vera kom, arbetade han cirka sex månader med att bära ut tidningar. Han brukade komma hem vid 5.30-tiden och gick sedan, efter en snabb frukost, och lade sig i Britt-Maries säng, medan hon fick vila på soffan. Britt-Maries säng var en specialsäng på 90 centimeters bredd. I mars 2007 åkte han till Nigeria, där han stannade tämligen länge på grund av problem med legitimation för utresa. Vid återkomsten till Sverige började han hjälpa till med städning på firman

Takboxspecialisten och började så småningom att arbeta där. När Vera kom, fick hon sova på en singelmadrass, som han tagit från sin arbetsplats. När låg på golvet nära tv:n och syntes direkt, när man kom ut från sovrummet. Själv sov han inte på golvet så länge det var en enkelmadrass. När Joy kom, var han tvungen att göra en dubbelmadrass. När han polerade på jobbet, fick han ont i ryggen och han hade då svårt att sova i soffan. Han började därför sova på golvet, där han låg mellan flickorna. Madrasserna låg cirka 1,5 meter från Britt-Maries sovrum. Hon har alltid gillat att läsa och kunde ställa in sin säng så att hon kunde göra detta. Det kunde hända att hon slumrade till, men hon sov inte djupt. Hon vaknade så fort någon öppnade en dörr eller spolade på toaletten. Då de blivit fyra personer i en etta, blev det för trångt och han ställde sig i kö för en större lägenhet. Hans tanke var att alla skulle få större frihet och att han och Britt-Marie skulle kunna prata utan att flickorna kom och störde. Fram till dess Vera kom hade han och Britt-Marie inga konflikter. Det uppstod däremot mycket konflikter mellan Vera och Britt-Marie, medan det gick bättre med Joy. Ibland låste Britt-Marie in sig på toaletten och satt där och grät. När han fick en större lägenhet, hyrde han till att börja med ut den, då han inte hade råd att ha den. De tog dock ett lån och han och Vera flyttade till Fyrspannsgatan, medan Britt-Marie och Joy stannade kvar på Hässelby Torg. Detta berodde på att det inte fanns tv eller internet på Fyrspannsgatan och att Joy tyckte om vissa program. Han var fortfarande tillsammans med Britt-Marie, men de kunde ha stora konflikter. På Fyrspannsgatan använde de de två madrasserna, men efter någon månad köpte han en dubbelsäng, som de kunde dela på, och därefter ytterligare två sängar så att alla hade en egen. Ibland sov dock Joy hos honom, när hon hade mardrömmar efter att ha sett någon skräckfilm. Eftersom Vera blev svartsjuk, fick han låta dem båda komma, vilket var problematiskt, då Vera var litet tjock. Han blev därför tvungen att säga åt dem att inte komma och i stället ha tänd lampa, om de var rädda. När Vera började komma till honom på jobbet, lärde han henne datorn och att rekonditionera bilar. När hans chef förstod att Vera kunde svenska, fick hon lära sig att skriva kvitton i stället för att spela dataspel och för att kanske så småningom få arbete där. Under år 2009 hade han problem på arbetet, men han blev sedan ombedd

att börja där igen. Han känner igen den madrass och de presenningar, som tagits i beslag, från jobbet. – När Vera börjat skolan och berättade att hon inte fått mens, insåg han att hon var gravid. Han frågade henne hur det gått till och fick vara hård mot henne för att få ut sanningen ur henne. Hon berättade att hon följt med några vänner hem. Vera hade då också en pojkvän, som kom från Turkiet. Vera sade hela tiden att hon skulle träffa sina tjejkompisar. Han vet att Vera sedan fick p-piller. Han och Britt-Marie trodde att det skulle hjälpa henne med hennes menssmärtor, men sedan bråkade han med Vera för att hon tagit för mycket piller. – När han talade med andra om Vera, kallade han henne sin dotter. När han tog henne till Sverige, var det problem med hennes födelsedag, eftersom hon fötts hemma. En kvinna på skatteverket frågade om datum på Veras födelsebevis och de tvingades lämna DNA-prover. När de fick resultatet, vilket var i slutet av år 2008 eller början av år 2009, visade det sig med 99,99 procents säkerhet att Vera inte var hans dotter. Han blev ledsen och galen och trodde inte på resultatet. I detta sammanhang började han dricka alkohol och missbruka hasch. När polisen grep honom, ville han att test-en skulle göras om. Så skedde, men beskedet var det samma. Hans chef sade dock åt honom att fortsätta betrakta Vera som sin dotter, vilket han gjorde. Vera har dock gjort honom illa efter allt han gjort för henne, vilket ingen annan pappa skulle ha gjort. Anledningen till att han bråkat med henne, är att hon inte har någon annan. De har inte kunnat hitta hennes mor, som lämnade henne, när Vera var tre år gammal och hennes syster Joy var sex månader. Han har inte haft sex med Vera utan han har givit henne liv. De flesta skulle ha skickat tillbaka henne, efter vad hon gjort. En halvbror till honom utnyttjade dock Vera sexuellt, när hon var i åtta-nio år gammal. I hans hemland är detta tabu och brodern har problem nu. Inget av det Vera berättat att han gjort med henne är sant. Vera vet att hon inte är hans biologiska dotter och hon har blivit svartsjuk, när han lekt med Joy. Joy har också brukat åka med honom, eftersom hennes skola ligger i närheten av hans arbete. Vera har även sagt att hon gör vad som helst för att få vara med sin pojkvän, vare sig han gillar det eller inte. Vera har haft tre färgade pojkvänner och även fyra äldre pojkvänner. Han har aldrig hindrat henne från att vara med pojkvännerna men han har inte tyckt om att hon

träffar äldre män, som utnyttjar henne. Han har aldrig sagt åt henne att ha relationer med män som varit äldre än han själv. Han gav inte Vera friheten att ta med sig pojkvänner hem. En gång såg han henne med en kille hemma på dagen. Han sade då till henne att inte göra något med killen i hemmet. Flera killar har hämtat henne vid dörren. Vera säger att hon gjort slut med sin pojkvän men det tror han inte på. Han har kunnat vara arg på Vera, men han har aldrig hotat att döda henne och har aldrig hållit en kniv framför henne. För att uppföstra henne har han dock slagit henne en gång med handen och en gång med en piska. Han har tagit hit henne för att ge henne en bättre framtid och kan inte längre skicka henne tillbaka till Afrika, eftersom hon flyttat hemifrån. Detta skulle han dock kunna göra med Joy. Han har sagt samma saker till båda flickorna, men Vera har inte lyssnat. Hans pappa har sagt till honom att en kvinna kan döda en man om hon vill. Vera är en sådan person som kan döda en. Hon har också lätt att skapa konflikter, vilket hon bland annat gjort med sin syster. Han har inte baktalat henne inför släktingar, men han har pratat med dem om det Vera gjort som inte varit bra och bett dem om hjälp att korrigera henne. – När Vera började skolan fick hon vänner. Det blev så mycket sms att han blev väckt och han började då kolla hennes telefon. – Att hans sperma finns på presenningen, beror på att han och en flickvän till honom vid namn Nadja, som han lärde känna år 2008 innan Vera kom, brukade träffas på lördagar på hans jobb, när han var ensam där. De lekte då med varandras underliv och det kan då ha hamnat några droppar från honom på presenningen. Han hade aldrig sex med Nadja på arbetsplatsen, men detta kan ha varit fallet i hennes lägenhet. Att han inte berättat detta förut beror på att polisen bara frågat om han haft sex med någon på jobbet eller om han onanerat där. Han har inte hittat på Nadja för att placera sperma på jobbet. Dock har möjligheten i sig funnits att ha sex på jobbet. Han vet inte vad Nadja heter i efternamn, men han känner hennes bror och hennes mamma. Nadja har ändrat telefonnummer tre gånger. Hon bodde tillsammans med en väninna i Hässelby, innan han greps. Han träffade henne senast den 5 maj 2012 på stranden, där de rökte och drack. Kate var hemma då och lagade mat. – Det Vera berättat har hon berättat för att hon vill ha en lägenhet. Han har redan ställt henne i bostadskön och uppmanat

henne att ta körkort. Han tycker att hon skall arbeta på ett äldreboende, då hon är en social person. – När Kate på kvällen berättade om sitt samtal med Vera, bara skratade han. Kate började dock gråta och när hon uppmanade honom att säga sanningen började han också att gråta. Han blev chockad men inte rädd. När polisen kom och hämtade honom, insåg han allvaret. Han sade dock till sin chef att hans samvete var klart. – Det är riktigt att han slutade ge Vera pengar i november 2011, när hon började få pengar från CSN, och att han, när hon i februari 2012 började dejta män, hänvisade henne att be dessa om pengar.

Åklagaren har ur förundersökningen åberopat följande anteckningar från förhör den 4 juni 2012 med Osasuyi Aliu. ”F: Nu måste jag ställa vissa känsliga frågor. Du har ju du tror inte att du haft sex med någon på arbetsplatsen eller är du säker på det? MT: Jag är säker på det att jag inte haft. F: Har du onanerat på arbetsplatsen? MT: Nej varför ska jag göra det? F: Jag måste fråga bara. MT: Nej det finns inte ens någon plats där jag kan äta, jag är inte den enda personen som arbetar där. När jag är ensam där ibland hinner jag inte äta på hela dagen, då är det kaos.” – Som kommentar har Osasuyi Aliu berättat följande. Han har ibland arbetat ensam på helgerna och då har han kunnat ha vänner där, eftersom han då inte haft kunder.

Åsa Wiklund: Hon är socialpedagog och arbetar som skolkurator på Blackebergs gymnasium sedan år 2006. Hon har arbetat med frågor liknande de i detta mål sedan år 1997. Vera Osasuyi träffade hon första gång i tjänsten den 23 april 2012. Cirka kl. 8.30 satt Vera i väntrummet utanför hennes tjänsterum och ville prata med henne. På grund av annat bad hon Vera komma tillbaka kl. 9.00, vilket hon gjorde. Vera berättade då att hennes faster hade uppmanat henne att gå till socialtjänsten, men att hon inte visste hur man gjorde detta och hon hade därför gått till henne. Vera berättade vidare att hennes hemsituation var svår och att hon ville ha hennes hjälp att få en egen bostad. Hon ställde många frågor till Vera och försökte förklara att det överlag var svårt att få en bostad i Stockholm. Vera sade att hennes pappa var mycket kontrollerande, att han ofta var arg och att hon inte fick umgås med dem

hon ville. På fråga hur länge Vera varit i Sverige och om hon hade annan familj här svarade Vera att hon hade en lillasyster samt att en faster till henne var på besök sedan en månad. Samtalet varade cirka en halvtimme. Hon avslutade det med att berätta hur man gör för att få kontakt med socialtjänsten och fick Vera att lova att komma tillbaka för återkoppling efter kontakten med socialtjänsten. Hon fortsatte sitt arbete med två andra samtal. Vid 11.30-tiden eller strax därefter satt Vera åter i väntrummet tillsammans med en kamrat, som sade att Vera, som i det tidigare samtalet besvarat frågor om pappan slog henne, använde nedlåtande ord mot henne eller förgripit sig på henne nekande, inte berättat allt för henne. Efter en liten stund bad hon Veras kamrat att gå. Hon ställde ytterligare frågor till Vera och fick då en klarare bild av varför Vera inte ville gå hem igen och varför hon ville ha ett eget boende. Klockan närmade sig tolv och Vera kunde inte stanna hos henne. Hon ringde journumret till socialtjänstens vuxenenhet men fick inget svar utan läste in ett meddelande. Innan Vera gick med sin kamrat för att äta och hon själv gjorde likadant, gjorde hon klart för Vera att hon själv var tvungen att gå vidare i saken. Vid 13.15-tiden var de alla tillbaka. Hon ställde fler frågor och Vera berättade litet mer. Hon fick kontakt med socialtjänsten och försökte återge hennes och Veras samtal. Vera var övertygad i sin uppfattning att hon inte ville återvända hem och själv tänkte hon på två saker, att göra polisanmälan och att hjälpa Vera till skydd. Vid 13.30-tiden åkte hon och Vera i hennes bil till Hässelby-Vällingby socialtjänst. På väg dit hade de ett mer allmänt samtal. Det visade sig att Vera visste var socialtjänsten hade sina lokaler, eftersom hennes pappa arbetade i samma hus hos Takboxspecialisten. Hon parkerade därför efter kontakt med socialtjänsten på baksidan av byggnaden. På fråga om hon varit på pappans arbete svarade Vera att hon varit där en gång under fasterns besök och på fråga om fadern förgripit sig på henne, medan fastern varit här, berättade Vera att det även hänt en gång på faderns arbetsplats. – Hon ställde frågor till Vera vid dennas första besök, eftersom det enligt hennes erfarenhet finns en anledning om någon kommer till kuratorn för att få hjälp till egen bostad. Mot bakgrund av Veras svar vid det första besöket om att det var mycket bråk och att hon inte tyckte sig ha frihet för sin ålder men förnekade övergrepp från fadern fann

hon då inte anledning till allvarlig oro för Veras situation. Detta blev emellertid fallet, när Vera vid det andra besöket berättade att fadern regelbundet förgripit sig på henne sedan hon kom till Sverige och även dessförinnan i hemlandet. På fråga om övergreppen lett till graviditet svarade Vera jakande och berättade att fadern följt med henne till sjukhus och hjälpt henne. Denna mer detaljerade information lämnade Vera efter det att hennes kamrat lämnat rummet. Kamraten hade då berättat att pappan förgripit sig på Vera på något sätt och att Vera inte vågat berätta allt hon velat berätta. Det framgick att Vera förstått att det varit fel det pappan gjort, men han hade sagt att hon inte fick berätta för någon. Hon hade även skämts och inte vetat vem hon skulle berätta det för. Enligt Vera hade pappan velat ha samlag fredagen före besöket. Hon hade nekat, varvid pappan blivit arg på henne, men han hade inte tvingat sig på henne. På lördag förmiddag hade hon berättat för sin faster, som blivit upprörd och ledsen över det Vera berättat och som rått henne att gå till socialtjänsten. Hon vet inte om fastern fört det Vera berättat vidare till pappan. Vera sade också att hon berättat för två kamrater mellan det första och andra besöket hos henne själv. Hon sade också att hon inte berättat någonting för sin syster och att hon inte visste om systemen också var utsatt. Hon minns inte om hon gick vidare med frågor till Vera om detta. Vid det andra samtalet frågade Vera om pappan skulle hamna i fängelse. Hon svarade att det som Vera berättat innefattade brott och att hon som kurator var skyldig att föra det vidare. Medan polisanmälan gjordes, ordnade socialtjänsten med ett skyddat boende för Vera. När hon skjutsade Vera till boendet, berättade denna att systemen sov hos pappan måndag-onsdag och att hon själv sov hos pappan torsdag-lördag samt att alla sov var för sig på söndagarna. – Det var inte lätt för Vera att berätta om övergreppen och hon grät litet grand, men inte så mycket. Vera var lågmäld, men hon var själv tydlig med att Vera måste försöka berätta vad det var som gjorde att hon inte ville gå hem. När Veras röst inte bar, ställde hon själv frågor, varpå Vera fortsatte att berätta. Hon har tidigare arbetat på Stockholms stads kriscentrum för kvinnor och där tagit emot barns berättelser av liknande slag och även på gymnasieskolan har det förekommit vid ett par tillfällen. Det fanns ingenting i Veras förhållningssätt eller attityd som gjorde att hon betvivlade hennes

uppgifter. På grund av berättelsens innehåll tror hon att Vera kände sig tvungen att lämna hela sin berättelse samma dag, eftersom hon, som hon uppfattade henne, under helgen hade bestämt sig för att inte återvända hem. Det är så mycket skuld och skam i dessa ärenden att det ofta tar mycket längre tid för den det gäller att få fram allt. När Vera återkom efter det första besöket hos henne, bad hon om ursäkt för att hon inte berättat allt vid deras första möte. Vera verkade lättad över att dagen slutade med att hon inte behövde återvända hem. På vägen till boendet hämtade de dock litet kläder. – Hon frågade Vera både på morgonen och senare om hon förstått vad hon menade med förgripit sig, på vilket Vera svarade att hon visste vad hon menade.

Claire Namuliika: Hon har känt Vera Osasuyi ungefär ett år genom att de gått i samma klass. De har även träffats utanför skolan någon gång i veckan, då de gått på McDonalds eller varit på simkurs. De har även hjälpts åt att fläta håret och hon har varit hemma hos Vera två-tre gånger. Hon har träffat Osasuyi Aliu en eller två gånger. En morgon var Vera, som brukade vara glad, ledsen, när hon kom till skolan. Hon satte sig på sin plats i klassrummet och började sedan gråta. Läraren sade åt Vera att det var bättre att hon gick till skolsköterskan om hon mådde dåligt. Därefter kom Vera tillbaka och hämtade sin väska. Efter lektionen frågade hon och någon mer Vera hur det var med henne. Vera berättade då att hon hade problem hemma och att hon ville flytta. Hon sade också att det inte var allt. De gick inte på nästa lektion utan då berättade Vera att hennes pappa brukade ligga med henne. Vera berättade att det hänt, medan hon fortfarande bodde i Afrika, och sedan här i sovrummet och, efter det en faster kommit på besök, på hennes pappas jobb. Vera berättade också att pappan klagade mycket, att han speciellt inte gillade en av Veras pojkvänner, varför hon gjort slut, och att hon inte fick vara ute utan skulle komma hem tidigt. Vera berättade också att pappan var snäll ibland och att han köpte saker. Vera berättade också att hon blev hotad på något sätt, men hon vet inte på vilket sätt. Vera förklarade att hon var vuxen nu och att hon ville ha fred. Vera var ledsen och grät, när hon berättade för henne. Själv tyckte hon det var hemskt det Vera

berättade. Hon trodde på det Vera sade, men funderade på om det kunde stämma, varvid hon tänkte att det kunde ha hänt, eftersom de bodde i samma hus.

Kate Aubuomwan: Hon har känt Osasuyi Aliu i 20 år. År 2005 kom hon från Italien, där hon bodde, till Sverige för att bo och leva med honom. Han är hennes fästman. De förlorade dock kontakten tills för två år sedan, varefter de träffades på nytt, när hon kom till Sverige sommaren 2011. De hade då bestämt per telefon att åter bli ett par och återupptog relationen 2011. Osasuyi Aliu, som hon kallar Osas, bodde då bra tillsammans med sina barn. Han och barnen har en bra relation. Hon bodde tillsammans med dem under tre månader och allt var ok. Hon och Osas sov i sovrummet och barnen sov i var sin säng i vardagsrummet. Lägenheten bestod av ett rum och kök. Redan från tiden i Nigeria visste hon liksom alla andra att han var pappa till Vera och dennas syster Joy. Allt hände en lördag, när minns hon inte. Vera sade till Osas att hon skulle gå ut och träffa sin pojkvän. Fadern sade då åt Vera att hon skulle städa hemmet först. Vera, som grät och var nervös, protesterade och sade att hon inte hade tid att göra detta, varpå Osas sade att hon inte alls fick gå ut, om hon betedde sig så. När hon såg att Vera grät, gick hon och kramade om henne. Hon undrade varför Vera grät och sade att hon ju fick gå ut efter att hon gjort hemsysslorna. Vera sade då att hon ville prata med henne senare och sade senare till om att de skulle ta en promenad, eftersom hennes syster var där. Ute frågade hon Vera vad det var hon ville prata om. Vera sade då att hon inte skulle gilla det hon hade att berätta och Vera bad henne att inte stötta Osas om hon berättade. Vera berättade därefter att Osas låg med henne och att detta hänt i Afrika, hos Osas exfru och där i hemmet. Vera berättade att Osas velat sova med henne på fredagskvällen, men att hon vägrat och att det var därför hon skulle städa. Hon blev chockad och frågade Vera om vad det var hon sade och vad det var för lögn. Vera sade då att det var sant och att det börjat i Afrika. Hon frågade Vera varför hon inte sagt det till någon som exempelvis farmodern och sade att hon inte trodde på det eftersom Osas inte var en sådan människa. Vera svarade att hon inte vågat berätta det för någon. När hon frågade varför Vera varit rädd att berätta, blev hon tyst, medan hon själv

kände sig galen. På fråga sade Vera att det hänt även under tiden hon själv varit hos dem, men då inte i hemmet. Hon sade till Vera att hon tänkte fråga Osas, varvid Vera grät och bönade att hon skulle låta bli. Vera sade att hon var rädd att Osas skulle slå henne om hon berättade, medan hon själv förklarade att hon inte kunde hålla det inom sig. Vera uppgav också att hon inte ville bo hemma mer. När hon frågade var hon skulle ta vägen sade Vera att hon kunde bo hos en av sina pojkvänner. Följande måndag gick Vera till skolan, men kom inte tillbaka. Under en promenad på måndagen ringde Joy upp henne och sade att socialtjänsten hade ringt henne, men att hon inte visste vad som pågick. När hon kom hem, berättade Joy att Vera sagt något till socialtjänsten och att hon själv sagt till dem att hon inte kunde komma dit, eftersom hennes pappa inte var hemma. Strax efter kom Osas hem från jobbet och hon berättade då för honom vad Vera berättat för henne. När hon frågade om det var sant och sade att hon ville att han skulle berätta sanningen, tittade Osas på henne som om hon vore galen. Han var svag, men sade att det var en tokig fråga och att ingenting sådant hänt. Han berättade att Vera sov i soffan på fredagskvällen, vilket hon själv hade sett och påpekat för honom, och att han hade väckt henne och sagt åt henne att gå och lägga sig. Vera hade inte sovit i soffan förut, men hon hade märkt att hon gjort detta några nätter i rad. Hon berättade att Vera sagt att han velat ha sex med henne, att hon vägrat och att detta var skälet till att hon skulle städa på lördagen. Hon var hård mot Osas, som grät och upprepade vad han just sagt. Hon frågade sedan Joy, men även hon sade att det inte hänt något. Själv hade hon inte lagt märke till någonting. Det hon sett är att relationen mellan Osas och döttrarna varit god. Han har brytt sig om dem och älskar dem och har sett till att de inte saknat något. Hon har även påtalat för flickorna att de skall vara glada åt en sådan pappa. – Hennes egen relation med Vera och Joy var mycket god, men de pratade aldrig med henne om svåra saker. Det här var första gången Vera tog upp ett svårt ämne med henne. Mellan Vera och Osas var det problem, eftersom Vera genom en websida blev utbjuden av män, som var äldre än hon själv, vilket Osas ville ha ett slut på. Vid ett tillfälle sade han att han skulle ta med sig Vera tillbaka till Afrika. Hon rådde Vera att stänga ner sidan, vilket hon tror att Vera gjorde, eftersom hon

ville ha en god relation till sin far. – Vera har ofta visat svartsjuka och avundsjuka på Joy, varvid de försökt lugna Joy. – Hon vet inte om Vera ljuger, men själv har hon aldrig sett något. – Hon har nu inte hört av Vera efter det Vera en dag kom hem tillsammans med personal från socialen för att packa ner sina saker. Vera var då mycket aggressiv och skrek på Joy. Vera försökte också ta med sig några kläder, som var Joys, och det blev nästan slagsmål. Dessförinnan och efter att Vera lämnat hemmet ringde de till varandra. – Sedan hon kom till Sverige, har hon sovit dåligt och hon har därför tagit sömntabletter. Hon har även haft problem tidigare med depressioner och nervsammanbrott. Den medicin, som hon då fick för att lugna henne och hjälpa henne att sova, hade hon dock blivit fråntagen. Utan mediciner har hon inte sovit djupt. Både hon och Osas har vaknat på natten och gått på toaletten och hon har även gått dit flera gånger per natt för att dricka vatten.

Tingsrätten gör i denna del följande överväganden rörande skuld, skadestånd och beslag.

Till grund för åtalet i denna del ligger i allt väsentligt Vera Osasuyis uppgifter. Den tekniska bevisning, som åberopats, består av återfinnande av madrass respektive presenningar, som överensstämmer med Vera Osasuyis beskrivning av vad Osasuyi Aliu använt som underlag vid de av henne beskrivna gärningarna, liksom av sperma på en presenning, beslagtagen på Osasuyi Alius arbetsplats på Astrakangatan, varvid SKL efter analys av sperman, påvisad i två besudlingar, angivit att analysresultaten extremt starkt talar för att sperman kommer från Osasuyi Aliu (grad + 4). Av SKL:s utlåtande har vidare framgått att det på Astrakangatan återfunna madrass, besudlingar på golv och nyssnämnda besudlingar på presenningen antingen inte har påvisats sperma, påvisad sperma inte härrör från Osasuyi Aliu, den härrör från annan okänd eller anträffat sekret/DNA inte kommer från Vera Osasuyi eller nämnda okända person.

Nu nämnda bevisning kan enligt tingsrättens mening inte anses ge positivt stöd Vera Osasuyis uppgifter utan får snarare sägas inte tala emot dessa, förutom förhållandet att Osasuyi Aliu först vid huvudförhandlingen förklarat hur sperma från honom kunnat återfinnas på presenningen, vilket är ägnat att minska den tilltro som kan sättas till hans utsaga.

Vid värderingen av vilken tilltro som kan sättas till Vera Osasuyis uppgifter fäster tingsrätten avseende vid följande omständigheter. Hon har lämnat en väl sammanhängande och förhållandevis detaljerad berättelse. Den fördröjning med vilken Vera Osasuyi besvarat till henne ställda frågor har inte på något sätt bibringat tingsrätten uppfattningen att hon behövt tid för att hitta på lämpliga svar utan har fördröjningen framstått som helt adekvat i förhållande till karaktären av målet och av hennes uppgifter, varigenom hon lämnat en redogörelse för hur den person som hon betraktat som sin far under lång tid förgripit sig på henne sexuellt. Åsa Wiklund, som, såsom det framstått, avlagt sitt vittnesmål med stor omsorg, har ävenledes beskrivit ett framställningsförlopp för Vera Osasuyis berättelse inför henne, som ger intryck av stor adekvans, vilket även Åsa Wiklund med till synes stor erfarenhet av liknande frågor och situationer omvittnat. Även vad vittnet Claire Namuliika uppgivit om det Vera Osasuyi berättat för henne och andra kamrater samt hur Vera Osasuyis sinnestämning varit i sammanhanget ger stöd åt Vera Osasuyis utsaga. Att hennes uppgifter är tillförlitliga motsägs inte heller av vad vittnena Kate Aubuomwan och Britt-Marie Aliu uppgivit. Vera Osasuyi har inför rätten och dessförinnan inför flera av de hörda uttalat en önskan om att få en egen bostad och att därmed kunna flytta hemifrån. Skäl skulle därför kunna anses föreligga att misstänka att hon i syfte att uppnå vinning i dessa hänseenden lämnat oriktiga uppgifter. I det som framkommit om Vera Ossuyis relation till Osasuyi Aliu har dock inte framskymtat att hon velat honom illa utan har hon tvärtom visat en, som tingsrätten uppfattat det, uppriktig oro för vad som skulle kunna hända honom i det ögonblick hon lämnade sin berättelse.

Sammantaget finner tingsrätten att Vera Osasuyis uppgifter bör läggas till grund för bedömningen av åtalet i denna del och finner tingsrätten därigenom till fullo visat att Osasuyi Aliu gjort sig skyldig till de gärningarna som gjorts gällande under punkt 1 i åtalet. Osasuyi Aliu är därmed, med bifall till åtalet i denna del, förvunnen till ansvar för våldtäkt mot barn i enlighet med 6 kap. 4 § första och andra stycket brottsbalken beroende på Vera Osasuyis ålder vid tiden för när gärningarna begåtts under den av åtalet omfattade tiden.

Osasuyi Aliu har genom gärningarna under lång tid med hög frekvens utsatt Vera Osasuyi för en mycket allvarlig kränkning. Vid jämförelse med liknande fall finner tingsrätten med beaktande av Vera Osasuyis ålder under brottstiden och förhållandet att något direkt våld inte förekommit henne skäligen gottgjord med en kränk-
ningsersättning om 300 000 kr. På motsvarande sätt finner tingsrätten skäl att, i avsaknad av närmare utredning, fastställa henne tillkommande ersättning för sveda och värk till ett schablonbelopp om 30 000 kr. Om yrkad ränta råder inte tvist.

Vid angiven utgång skall yrkandet om fortsatt beslag i avvaktan på laga kraft vunnit dom bifallas.

2. Åtalet m.m. för misshandel

Åklagaren och målsäganden Vera Osasuyi har som skriftlig bevisning åberopat rättsintyg med fotografier.

På egen och åklagarens begäran har förhör ägt rum med målsäganden Vera Osasuyi och vittnet Britt-Marie Aliu. De sålunda hörda har jämte Osasuyi Aliu uppgivit följande.

Vera Osasuyi: Vid tillfället hade hon varit ute och träffat en kompis. Hon skulle nog ha varit hemma vid 15.00. När hon kom hem vid 18.00-tiden, var Osasuyi Aliu arg

och undrade varför hon kom hem så sent. Jämte de två var hennes styvmor Britt-Marie Aliu hemma och alla uppehöll sig i vardagsrummet. Hon förklarade för Osasuyi Aliu, som då började skrika och bråka med henne och ville att hon skulle stå på knä som ett sorts straff. Osasuyi Aliu hade sagt att om barn gör något dumt, skall man slå dem så att det inte gör så något mer. När Osasuyi Aliu tog ner en piska från väggen och ville slå henne, sade Britt-Marie att man inte fick slå barn i Sverige. Osasuyi Aliu bad henne hålla käft och hotade med att han annars skulle slå henne också. Britt-Marie blev arg, men höll tyst och satt sedan sur på sitt rum. Osasuyi Aliu gav då henna då flera örfilar i form av kraftiga slag med öppen hand, vilka träffade henne i ansiktet och på kroppen, samt i vart fall tre slag med piskan, vilka träffade henne på ryggen och baksidan på ena armen. Hon minns inte vad hon hade för kläder på sig, men vet att det bland annat var kortbyxor och linne. Hon hade tyg mellan piskan och huden utom på armen och i nacken. Hon minns inte hur många slag det var med handen, men det var mer än ett. Med piskan minns hon tre slag, men det kan ha varit fler. Hon låg på golvet och sökte skydda sig från fler slag än de hon fått i ansiktet och Osasuyi Aliu träffade henne då på kroppen. Slagen med handen och piskan kom samtidigt. Slagen gjorde verkligen ont och hon tog senare en tablett för att det inte skulle göra så ont. Hon gick till badrummet för att tvätta bort det blod hon hade på ryggen och armen. Medan hon var i badrummet, kom Britt-Marie, som sett de första slagen och som var ledsen, dit och sade förlåt. Händelsen inträffade någon gång innan hennes syster kom till Sverige i mars 2010. Efter några dagar, sade Osasuyi Aliu att han inte skulle göra så igen. Hon bad också om ursäkt och sade att det inte skulle hända igen. – Smärtan från piskan satt i något år, medan smärtan från slagen med handen gjorde ont någon månad. Hon har själv sett märken på ryggen och ett par på armen, vilka alla är några centimeter stora. Eftersom Osasuyi Aliu slog från båda håll, hamnade märkena på båda sidor av ryggen. – Hon hade inga skador från tidigare på ryggen utan bara på benen. När hon som liten cyklade omkull och hamnade i en buske med små taggar, fick hon bara små sår. – Piskan bestod av något material, som inte var så hårt och som var flätat. Den kommer från Nigeria, där man använder den till att slå djur med, och här häng-

de den på väggen. Den har ett skaft, som man håller i, och är sedan delad i tre delar. Hon har aldrig själv hållit i den.

Osasuyi Aliu: Vera Osasuyi kom vid tillfället hem för sent. När han frågade henne var hon varit, sade hon hos en flicka, vilket han visste inte var sant. Han bad henne se honom i ögonen och när hon fortsatte att ljuga, gav han henne en örfil och sade åt henne att ställa sig på knä. vilket är en uppfostringsmetod som används på barn i Afrika. Efter den första örfilen sade Britt-Marie Aliu åt honom att man inte slår barn i Sverige. Han tyckte att Britt-Marie var provocerande, eftersom detta var en sak mellan far och dotter, och han sade därför åt henne att inte lägga sig i och att hon skulle få problem om hon försökte hindra honom. Vera började gå ner på knä men fortsatte med lögnerna, varför han tog ner piskan, som hängde på väggen. Han ville att hon skulle sträcka fram sina händer så att han kunde slå henne där, men hon vägrade. När han skulle slå henne med piskan, böjde hon sig framåt. Piskan träffade henne därför på nedre delen av ryggen. Han utdelade inte mer än ett slag med piskan, som kunde gå av, men gav däremot Vera flera slag med handen. Den första örfilen, vilken Britt-Marie såg, träffade Vera i ansiktet, medan övriga tog på hennes arm och kropp. Han var så arg över att Vera inte ville lyssna, men efter några dagar lovade han henne att aldrig röra henne igen, vilket han inte heller gjort. – Den bild som Vera ritat av piskan stämmer. Piskan består av djurskinn som torkat och som flätats så att tre delar blir en upptill. Den används för att slå barn, när de envisas med att ljuga eller stjäla. Smärtan går över efter någon vecka och sårn läker på någon månad utan att lämna ärr. De märken som Vera har på ryggen kan komma från vad som helst, från sin farmor när hon växte upp eller från när hon cyklade omkull i en buske. Något ser ut som en brandskada och ett annat märke är sådant man får när man skär sig på plåt. Vid det här tillfället fick Vera, som låste in sig på toaletten, ett litet blödande sår med följande ärr på ryggen nedanför midjan. – Han minns inte riktigt när detta hände, men det var nog sent år 2009 eller i januari 2010, innan Joy kom.

Britt-Marie Aliu: Osasuyi Aliu flyttade in i hennes lägenhet på Hässelby Torg 2 den 2 juni 2006. De var gifta då. Hon tror att Vera Osasuyi flyttade in den 30 mars 2007 eller 2008. Hon är säker på att det var den 30 mars, eftersom det var hennes första barn som kom då. Adoptionen av Vera skedde i början av år 2011. Veras syster Joy kom den 21 mars ett år senare, d.v.s. år 2009. Sedan flyttade de mellan jul och nyår 2010/2011. Det var trångt i lägenheten, där de bodde fyra personer på 42 kvadratmeter. Det var meningen att det bara var flickorna som skulle flytta till Fyrspannsgatan och att Osasuyi Aliu skulle vara där med dem 3-4 dagar i veckan. Efter flytten blev dock hennes relation till honom väldigt sporadisk. Fram till maj/juni 2011 var Osasuyi Aliu i hennes lägenhet några gånger, men sedan slutade hans sporadiska besök helt. Själv har hon aldrig varit i lägenheten på Fyrspannsgatan. Skilsmässan gick igenom i november 2011. – Hon minns händelsen med piskan, som hände innan Joy kom till Sverige, men hon kommer inte ihåg upprinnelsen till att Osasuyi Aliu slog Vera. Vera var på väg in i badrummet, när Osasuyi Aliu hoppade upp från soffan, tog ner piskan som hängde på väggen, följde efter Vera och började slå henne. Allt gick så fort och hon hann knappt reagera. Piskan består av flätade djurhudremmar och kommer från Nigeria. Vad man allmänt använder den till vet hon inte. Slagen började i hallen. Hon såg ett eller två slag träffa Vera, men hörde därefter att flera slag träffade Vera på ryggen. Grovt uppskattat var det fem-sex slag. Hon såg sedan att det kommit blod på den uppfällda toaletsitsen. Efter händelsen drog sig Vera undan. Hon tittade inte på Veras kropp och har inte senare sett några spår. Det enda hon hörde sägas var att Osasuyi Aliu sade åt Vera att sluta skrika. Hon sade själv åt Osasuyi Aliu att hon skulle kontakta polisen om han gjorde så någon mer gång. Hon minns inte om Osasuyi Aliu kommenterade detta. – Hennes egen relation till Osasuyi Aliu var god, medan den till Vera var svårare. Vera var en typisk tonåring. Hon lyssnade inte på henne utan mer på sin pappa. Osasuyi Aliu skämde bort Vera. Det var ingen skillnad på hur Osasuyi Aliu behandlade Vera och Joy, men det var lättare att prata med Joy, som inte var så envis och som exempelvis kunde säga förlåt, vilket Vera aldrig gjorde. – Som hon upplevde det, hade Vera respekt för sin far och skulle aldrig ifrågasätta vad han gjorde. Vera tyckte inte om lögner, även om

hon kunde ljuga om små saker, men aldrig om stora. I lägenheten på Hässelby Torg sov hon själv i sängen i sovrummet, medan Osasuyi Aliu och flickorna låg på madrasser på golvet eller ibland någon av dem i soffan. Osasuyi Aliu sov endast sällan i hennes säng, vilket hon förstår då det var trångt i sängen. Det är en vanlig dörr mellan hennes sovrum och vardagsrummet och det var tre-fyra meter mellan dörren och deras madrasser. Det hördes inga ovanliga ljud från vardagsrummet, men hon kunde ibland höra att Osasuyi Aliu pratade i telefon. Vid den här tiden sov hon oroligt och var lättväckt. – Det hände att Osasuyi Aliu och Vera gick ner i källarförrådet, om de handlat något.

Vera Osasuyi har ur förundersökningen åberopat följande anteckningar från förhör den 23 maj 2012 med Britt-Marie Aliu. (1) ”Hon säger att hon uppskattar antalet slag till mellan 7 och 10 stycken.” (2) ”**Britt-Marie tillfrågas om hon någon gång under tiden de bodde tillsammans tänkt tanken att det kunde vara så som Vera nu påstår.** Hon säger att det är svårt att svara på, men det har hon faktiskt. Hon säger att hon nog trott att det har handlat om att hon varit lite svartsjuk på att flickorna och Osas verkade ha en så bra relation och att hon hamnade lite i skymundan. Det faktum att de alla tre sov tillsammans på madrasser på golvet tyckte hon också var litet konstigt.” (3) ”När Britt-Marie efteråt frågade Osas varför han hade gjort som han gjort svarade han att hon skulle vara glad för att hon inte gjort något för då hade hon också fått stryk.” – Som kommentar har Britt-Marie Aliu uppgivit följande. (1) Hon vet inte med hundra procent hur många slag det var och det kan ha varit sju sammanlagt. (2) Hon erkänner att hon var svartsjuk och att hon också ville ha sällskap på natten. Hon förstår att Osasuyi Aliu inte sov i hennes säng, eftersom det var trångt i den, men hon och han kunde aldrig sitta bredvid varandra utan att någon av flickorna skulle sitta emellan. (3) Det stämmer att hon sagt så som det står antecknat.

Tingsrätten gör i denna del följande överväganden rörande skuld och skadestånd.

Osasuyi Alius erkännande av att han utdelat slag med handen och piskan, vilka träffat Vera Ossuyi i ansiktet respektive på kroppen stöds av Vera Osasuyis och Britt-Meri Alius uppgifter samt den skriftliga bevisningen. Osasuyi Aliu, som vidgått flera slag med handen och ett med piskan, får härvid genom Vera Osasuyis och Britt-Marie Alius uppgifter anses övertygad om att det även med piskan varit fråga om fler än ett slag, även om det inte är klarlagt hur många det rört sig om. Att slagen givit upphov till smärta och sårskador och även viss ärrbildning står klart. Vid denna bedömning skall Osasuyi Aliu med bifall till åtalet även i denna del dömas för misshandel, som är att hänföra till normalgraden av brottet.

Osasuyi Aliu har genom gärningen allvarligt kränkt Vera Osasuyi, varför hennes yrkande om kränkningersättning skall bifalla. Tingsrätten finner av henne i detta hänseende yrkat belopp skäligt. I vad avser ersättning för men i form av ärr finner tingsrätten inte utredningen mot Osasuyi Alius inställning ge stöd för mer än ett ärr utöver det som Osasuyi Aliu vitsordat. Tingsrätten finner därför Vera Osasuyi berättigad till 6 000 kr jämte vitsordad uppräkningsbelopp med 25 procent i ersättning för men. Med beaktande av uppkommen skada och förhållandet att ersättning för sveda och värk under åtalspunkt 1 utgått med schablonbelopp finner tingsrätten slutligen att Vera Osasuyi skall anses berättigad till ersättning för sveda och värk med ett skäligt belopp om 2 500 kr. Om yrkad ränta råder inte tvist.

Påföljd

Osasuyi Aliu förekommer under ett avsnitt i belastningsregistret genom ett den 2 oktober 2009 godkänt strafföreläggande avseende ringa narkotikabrott vid två tillfällen samma dag.

Frivården Fridhemsplan har avgivit yttrande efter utredning av Osasuyi Alius personliga förhållanden. Med beaktande av brottets karaktär av sexuella övergrepp mot närstående barn under en längre tid har frivården gjort bedömningen att risken för

nya brott inte är låg. Osasuyi Aliu har enligt yttrandet informerats om Kriminalvårdens omfattande sexualbrottsprogram ”Relation och samlevnad” (ROS), men har avböjt ett deltagande i programmet, eftersom han förnekat brott och inte ansett sig ha en sexuell problematik. Enligt frivårdens bedömning saknas förutsättningar för en skyddstillsyn, men är Osasuyi Aliu kapabel att utföra samhällstjänst om en sådan påföljd trots det höga straffvärdet skulle bli aktuell.

Osasuyi Aliu har samtyckt till att i förekommande fall utföra samhällstjänst.

Straffet för våldtäkt mot barn jämlikt såväl första som andra stycket i 6 kap. 4 § brottsbalken är fängelse i lägst två och högst sex år. Med tillämpning av bestämmelsen i 26 kap. 2 § brottsbalken kan ett fängelsestraff för den brottslighet som Osasuyi Aliu i detta mål låtit komma sig till last bestämmas till maximalt fängelse åtta år. Med hänsyn till det sammanlagda straffvärdet är annan påföljd än ett långvarigt fängelsestraff uteslutet. Vid mätningen av straffet beaktar tingsrätten den tidsrymd under vilken Osasuyi Aliu utsatt Vera Osasuyi för brott, beskaffenheten och antalet av dessa brott, att hon varit en nära anhörig, att brotten merändels ägt rum i hennes hem, att brotten varit ägnade att skada tryggheten hos ett barn i dess förhållande till en närstående person samt även att gärningarna, såvitt framkommit, inte innefattat i vart fall något fysiskt våld och bestämmer tingsrätten strafftidens längd till fem år.

Häktning

Skäl för fortsatt häktning i avvaktan på att domen i ansvar delen vinner laga kraft mot Osasuyi Aliu föreligger i form av recidivfara, flyktfara och presumtion för häktning, då för brottet våldtäkt mot barn inte är stadgat lindrigare straff än fängelse två år och det inte är uppenbart att skäl för häktning saknas.

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 2
Rotel 2:1

DOM
2012-07-20

B 3583-12

Övrigt

Med beaktande av målets beskaffenhet och omfång finner tingsrätten de ersättningar, som begärts av såväl den offentliga försvararen som målsägandebiträdet, skäliga.

På grund av utmätt straff bör kostnaderna för försvaret av Osasuyi Aliu och för målsägandebiträdet stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se domsbilaga 1 (DV 400)

Ett överklagande skall vara ställt till Svea hovrätt och ha inkommit till tingsrätten senast den 10 augusti 2012.

Annalise Detthoff

Avräkningsunderlag, se domsbilaga 2

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 2
Rotel 2:1

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2012-07-20
Solna

Mål nr B 3583-12

SOLNA TINGSRÄTT
Rotel 2:1

INKOM: 2012-07-20
MÅLNR: B 3583-12
AKTBIL: 70

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 710714-5950	Datum för dom/beslut 2012-07-20
Efternamn Aliu	Förnamn Wisdom OSASUYI

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

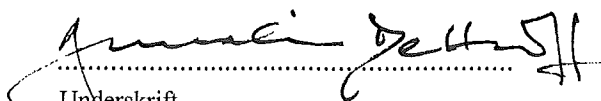
Datum	Datum
2012-05-07	

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift